

Túlhordott újszülöttek

Ha a magzat a 42. terhességi hét után jön a világra, túlhordottnak nevezzük. A túlhordás jóval ritkább, mint a koraszülés, az, hogy mi okozza, gyakran nem derül ki.

A terminus túllépés legnagyobb kockázata a méhlepény működésének csökkenése. A terhesség végére a méhlepény kisebbé válik, és csökken az oxigén és tápanyag ellátó képessége is. Ezt ellensúlyozandó a magzat kezdi a saját zsír és szénhidrát tartalékait felhasználni. Ennek következtében a magzat növekedése lelassul, végül akár csökkenhet is a súlya. A túlhordott újszülöttek hajlamosak a hipoglikémiára (alacsony vércukorszint) mivel a zsír és szénhidrát raktáraik kiürültek. Ha a méhlepény teljesen összezsugorodik, nem tud elég oxigént sem nyújtani, különösen a szülés alatt. Az oxigénhiány magzati distresszt és végső esetben akár magzat agyának, és egyéb szerveinek károsodását okozhatja. A magzati distressz miatt a magzat mekóniumot kezd üríteni (magzatszurom) a magzatvízbe (a magzatvíz bezöldül). Emellett mély, fuldokló légző mozgások kezdődnek, így a mekóniumos magzatvíz a tüdejébe kerülhet még a születés előtt. (mekónium aspirációs szindróma)

Tünetek

A túlhordott újszülöttek bőre száraz, hámló, laza, felázott, testük sovány, különösen, ha a méhlepény már nem működött jól. A körmei hosszúak, zöldes színűek, ha a magzatvízbe mekónium került.

Kezelés

Az oxigénhiányban szenvedő újszülöttek születéskor újraélesztés igényelhetnek. Ha a magzatvíz mekóniumos és az újszülött nem élénk születéskor, akkor a légcsövét egy tubust (vékony lélegeztető cső) vezetnek be, amin keresztül a légutakba került mekóniumot leszívják. Ha a mekónium a tüdőbe került, akkor gépi lélegeztetésre lehet szükség. A hipoglikémia (alacsony vércukorszint) megelőzésére vénásan cukoroldatot adnak, illetve gyakrabban táplálják az újszülöttet. Ha ilyen problémák nem állnak fenn, a megfelelő táplálás biztosításával a babák súlya gyorsan emelkedni kezd, és behozzák a súlybeli lemaradásukat.